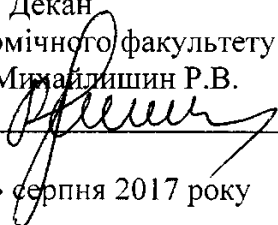

Міністерство освіти і науки України
Львівський національний університет імені Івана Франка
Кафедра економіки України

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Декан
економічного факультету
доц. Михайлишин Р.В.

«30» серпня 2017 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

**ДЕРЖАВНЕ ПРОГРАМУВАННЯ РОЗВИТКУ ЛЮДСЬКОГО
ПОТЕНЦІАЛУ**

підготовки	доктора філософії
галузі знань	05 Соціальні та поведінкові науки
спеціальності	051 Економіка
факультет	економічний

Робоча програма з навчальної дисципліни «Державне програмування розвитку людського потенціалу», що викладається в межах освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти для здобувачів за спеціальністю «051 Економіка».

”30” серпня, 2017 року

Розробники: д.е.н., професор кафедри економіки України О.В. Стефанишин
к.е.н., доцент кафедри економіки України М.В. Кічурчак

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри економіки України
Протокол від. “30” серпня 2017 року № 1

Завідувач кафедри економіки України (Гринів Л.С.)
(підпис)

«30» серпня 2017 року

Схвалено Вченою Радою економічного факультету ЛНУ імені Івана Франка
Протокол від «30» серпня 2017 року № 1

Голова

Вченої ради економічного факультету доц. Михайлишин Р.В.

“30” серпня 2017 р.

1.Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		Денна/вечірня форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 3		За вибором навчального закладу	
	Спеціальність: 051. «Економіка»	Рік підготовки:	
Змістових модулів –2		1-й	-
Індивідуальне науково-дослідне завдання - реферат		Семестр	
Загальна кількість годин - 90		1-й	-
		Лекції	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 3 самостійної роботи студента – 2,6	Освітньо-кваліфікаційний рівень: аспірант	32 год.	12
		Практичні, семінарські	
		16 год.	6
		Лабораторні	
		-	-
		Самостійна робота	
		42 год.	72
	Індивідуальні завдання:		
	Вид контролю: іспит		

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить:

для денної форми навчання - 53 : 47

для заочної форми навчання - 20:80

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Метою викладання навчальної дисципліни «Державне програмування розвитку людського потенціалу національної економіки» є формування системи знань щодо сутності державного програмування в соціально-гуманітарній сфері; вивчення особливостей людського розвитку в національній економіці; ознайомлення з інструментарієм розроблення соціальних державних цільових програм; аналіз наукових засад та економічного механізму програмного розвитку людського потенціалу національної економіки.

Завдання: вивчення дисципліни «Державне програмування розвитку людського потенціалу національної економіки» дає можливість оволодіти фаховими знаннями про механізми формування та реалізацію державного програмування в соціально-гуманітарній сфері.

У результаті вивчення навчальної дисципліни аспірант повинен

знати :

- методологічні засади вивчення державного програмування людського потенціалу національної економіки;
- закономірності, принципи та чинники розвитку людського потенціалу національної економіки;
- пріоритети формування та реалізації соціально-гуманітарних державних цільових програм;
- методіку оцінювання ефективності державних цільових програм людського розвитку;
- методичне забезпечення розроблення соціальних цільових програм ;
- особливості формування державних цільових програм у сфері гуманітарних послуг ;
- методологічні основи експертної оцінки ходу реалізації державних цільових програм з людського розвитку;
- організаційні засади і механізм контролю за виконанням соціальних цільових програм.

вміти :

- застосовувати понятійний апарат і методологію дослідження державного програмування розвитку людського потенціалу національної економіки
- формувати пріоритети реалізації соціальних державних цільових програм
- визначати ефективність соціальних державних цільових програм
- виявляти особливості формування державних цільових програм у соціально-гуманітарній сфері
- здійснювати експертну оцінку реалізації соціальних державних цільових програм
- знати можливості упорядкування програмного розвитку людського потенціалу національної економіки
- розробити соціально-гуманітарні соціальні програми.

Очікувані результати навчання покликані забезпечити набуття компетенцій: загальнонаукових ЗК01, ЗК02, ЗК03, ЗК04 і спеціальних (фахових) компетенцій: СК02, СК03,.

Нормативний зміст підготовки доктора філософії за спеціальністю 051 «Економіка», сформульований у таких термінах результатів навчання: РН02, РН11.

3. Програма навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1. Теоретико-методологічні засади вивчення державного програмування людського розвитку

Тема 1. Предмет та методи державного програмування розвитку людського потенціалу національної економіки

Чому навчає навчальна дисципліна «Державне програмування розвитку людського потенціалу»? Предмет та об'єкт, методи дослідження цільового програмування людського чинника економічного прогресу. Розвиток інноваційної моделі людського потенціалу української економіки і завдання його цільового програмування.

Тема 2. Виконання програм з розвитку людського потенціалу

Виконання програм соціально-гуманітарного спрямування. Оцінка рівня фінансування державних програм соціально-гуманітарного спрямування. Фінансове забезпечення інноваційного середовища розвитку людського потенціалу України.

Тема 3. Пріоритети реалізації соціально-гуманітарних державних цільових програм

Державні цільові програми як інструмент реалізації пріоритетів соціально-гуманітарного розвитку людини. Обґрунтування пріоритетних напрямків виконання програм інноваційного розвитку на середньо-, довгостроковий періоди. Визначення пріоритетів реалізації програм соціально-гуманітарного спрямування в середньо-, довгостроковому відношенні.

Тема 4. Методичні аспекти формування пріоритетних напрямів виконання соціальних державних програм

Методичні підходи до визначення пріоритетності державних цільових програм. Оцінка пріоритетів фінансування програм соціально-гуманітарного спрямування у ретроспективному періоді. Методичні аспекти визначення пріоритетних напрямів реалізації державних програм у соціальній та гуманітарній сферах.

Тема 5. Методичні проблеми оцінювання ефективності державних цільових програм

Практика та нормативні документи щодо оцінки бюджетних програм в Україні. Іноземний досвід оцінювання цільових програм. Методологічні основи обґрунтування ефективності державних програм з інновацій.

Змістовий модуль 2. Прикладні засади вивчення механізму розробки державних цільових програм

Тема 6. Методичне забезпечення розроблення соціальних цільових програм

Теоретичні аспекти визначення ефективності соціальних програм. Методичні підходи до експертної оцінки державних соціальних програм на основі визначення критеріїв значущості. Оцінювання соціально-економічної ефективності програм зайнятості.

Тема 7. Особливості формування державних цільових програм у сфері гуманітарних послуг.

Необхідність узгодження цільових програм розвитку соціально-гуманітарних (неринкових) послуг. Методичні підходи до формування синергетичного ефекту державних гуманітарних програм. Розрахунок синергетичного ефекту реалізації програм в гуманітарній сфері.

Тема 8. Методологічні основи експертної оцінки ходу реалізації державних цільових програм

Організація та механізм контролю за ходом виконання програм. Система показників результативності виконання ДЦП людського розвитку та методи їх розрахунку. Регламентування порядку та методів здійснення експертної перевірки державних програм соціально-гуманітарної сфери

Тема 9. Організаційні засади і механізм контролю за виконанням соціальних цільових програм

Системний підхід до управління соціальними програмами. Удосконалення організаційного механізму управління соціально-гуманітарними програмами. Елементи та механізм реалізації соціальних програм розвитку.

Тема 10. Удосконалення програмного процесу бюджетування соціально-гуманітарної сфери

Покращення механізму і процедур інституту державних цільових програм соціально-гуманітарного спрямування. Законодавче врегулювання механізму визначення пріоритетності фінансування державних цільових програм соціально-

гуманітарних галузей. Забезпечення програмно-цільового планування державного бюджету.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	денна форма						Заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	п	лаб	інд	с.р.		л	п	лаб	інд	с.р.
1	3	2	1				3	2	1			
Модуль 1												
Змістовий модуль 1. Теоретико-методологічні засади вивчення державного програмування людського розвитку												
Тема 1. Предмет та методи державного програмування розвитку людського потенціалу національної економіки	10	4	2			4	12	2				10
Тема 2. Виконання програм з розвитку людського потенціалу	10	4	2			4	12	2				10
Тема 3. Пріоритети реалізації соціально-гуманітарних державних цільових програм	10	4	2			4	12	2				10
Тема 4. Методичні аспекти формування пріоритетних напрямів виконання соціальних державних програм	7	2	1			4	14	2	2			10
Тема 5. Методичні проблеми оцінювання ефективності	8	2	1			5	12	2				10

державних цілових програм												
Разом за змістовим модулем 1	45	16	8			21	62	8	4			50
Змістовий модуль 2. Прикладні засади вивчення механізму розробки державних цілових програм												
Тема 6. Методичне забезпечення розроблення соціальних цілових програм	10	4	2			4	6	2				4
Тема 7. Особливості формування державних цілових програм у сфері гуманітарних послуг	10	4	2			4	6	2				4
Тема 8. Методологічні основи експертної оцінки ходу реалізації державних цілових програм	10	4	2			4	8		2			6
Тема 9. Організаційні засади і механізм контролю за виконанням соціальних цілових програм	8	2	1			5	4					4
Тема 10. Удосконалення програмного процесу бюджетування соціально- гуманітарної сфери	7	2	1			4	4					4
Разом за змістовим модулем 1	45	16	8			21	28	4	2			22
Усього годин	90	32	16			42	90	12	6			72

6. Теми практичних занять

Шифр змістовно го модуля	Назва змістовного модуля	Кількість аудиторних годин
Змістовний модуль 1.	Тема 1. Предмет та методи державного програмування розвитку людського потенціалу національної економіки	2
	Що вивчає «Державне програмування розвитку людського потенціалу»? Предмет та об'єкт, методи дослідження цільового програмування людського чинника економічного прогресу. Розвиток інноваційної моделі людського потенціалу української економіки і завдання його цільового програмування.	
	Тема 2. Виконання програм з розвитку людського потенціалу та їх державне фінансування	2
	Виконання програм соціально-гуманітарного спрямування. Оцінка рівня фінансування державних програм соціально-гуманітарного спрямування. Фінансове забезпечення інноваційного середовища розвитку людського потенціалу України.	
	Тема 3. Пріоритети реалізації соціально-гуманітарних державних цільових програм	2
	Державні цільові програми як інструмент реалізації пріоритетів соціально-гуманітарного розвитку людини. Обґрунтування пріоритетних напрямків виконання програм інноваційного розвитку на середньо-, довгостроковий періоди. Визначення пріоритетів реалізації програм соціально-гуманітарного спрямування в середньо-, довгостроковому відношенні.	
	Тема 4. Методичні аспекти формування пріоритетних напрямів виконання соціальних державних програм	1
	Методичні підходи до визначення пріоритетності державних цільових програм. Оцінка пріоритетів фінансування програм соціально-гуманітарного спрямування у ретроспективному періоді. Методичні аспекти визначення пріоритетних напрямів реалізації державних програм у соціальній та гуманітарній сферах.	
	Тема 5. Методичні проблеми оцінювання ефективності державних цільових програм	1
Практика та нормативні документи щодо оцінки бюджетних програм в Україні. Іноземний досвід оцінювання цільових програм. Методологічні основи обґрунтування ефективності державних програм з інновацій.		
Змістовний модуль 2.	Тема 6. Методичне забезпечення розроблення соціальних цільових програм	2
	Теоретичні аспекти визначення ефективності соціальних програм. Методичні підходи до експертної оцінки державних соціальних програм на основі визначення критеріїв значущості. Оцінювання соціально-економічної ефективності програм зайнятості.	

	Тема 7. Особливості формування державних цільових програм у сфері гуманітарних послуг	2
	Необхідність узгодження цільових програм розвитку соціально-гуманітарних (неринкових) послуг. Методичні підходи до формування синергетичного ефекту державних гуманітарних програм. Розрахунок синергетичного ефекту реалізації програм в гуманітарній сфері.	
	Тема 8. Методологічні основи експертної оцінки ходу реалізації державних цільових програм	2
	Організація та механізм контролю за ходом виконання соціально-гуманітарних програм. Система показників результативності виконання державних цільових програм та методи їх розрахунку. Регламентування порядку та методів здійснення експертної перевірки державних соціально-гуманітарних цільових програм.	
	Тема 9. Організаційні засади і механізм контролю за виконанням соціальних цільових програм	1
	Системний підхід до управління соціальними програмами. Удосконалення організаційного механізму управління соціально-гуманітарними програмами. Елементи та механізм реалізації соціальних програм розвитку.	
	Тема 10. Удосконалення програмного процесу бюджетування соціально-гуманітарної сфери	1
	Покращення механізму і процедур інституту державних цільових програм соціально-гуманітарного спрямування. Законодавче врегулювання механізму визначення пріоритетності фінансування державних цільових програм соціально-гуманітарних галузей. Забезпечення програмно-цільового планування державного бюджету.	
	Всього:	16

7. Самостійна робота

Шифр змістовного модуля	Назва змістовного модуля	Кількість аудиторних годин
Змістовний модуль 1.	Тема 1. Предмет та методи державного програмування розвитку людського потенціалу національної економіки	4
	Що вивчає «Державне програмування розвитку людського потенціалу»? Предмет та об'єкт, методи дослідження цільового програмування людського чинника економічного прогресу. Розвиток інноваційної моделі людського потенціалу української економіки і завдання його цільового програмування.	
	Тема 2. Виконання програм з розвитку людського потенціалу	4
	Виконання програм соціально-гуманітарного спрямування. Оцінка півня фінансування державних програм соціально-гуманітарного спрямування. Фінансове забезпечення інноваційного середовища розвитку людського потенціалу України.	
	Тема 3. Пріоритети реалізації соціально-гуманітарних державних цільових програм	4

	Державні цільові програми як інструмент реалізації пріоритетів соціально-гуманітарного розвитку людини. Обґрунтування пріоритетних напрямків виконання програм інноваційного розвитку на середньо-, довгостроковий періоди. Визначення пріоритетів реалізації програм соціально-гуманітарного спрямування в середньо-, довгостроковому відношенні.	
	Тема 4. Методичні аспекти формування пріоритетних напрямів виконання соціальних державних програм	4
	Методичні підходи до визначення пріоритетності державних цільових програм. Оцінка пріоритетів фінансування програм соціально-гуманітарного спрямування у ретроспективному періоді. Методичні аспекти визначення пріоритетних напрямів реалізації державних програм у соціальній та гуманітарній сферах.	
	Тема 5. Методичні проблеми оцінювання ефективності державних цільових програм	5
	Практика та нормативні документи щодо оцінки бюджетних програм в Україні. Іноземний досвід оцінювання цільових програм. Методологічні основи обґрунтування ефективності державних програм з інновацій.	
Змістовний модуль 2.	Тема 6. Методичне забезпечення розроблення соціальних цільових програм	4
	Теоретичні аспекти визначення ефективності соціальних програм. Методичні підходи до експертної оцінки державних соціальних програм на основі визначення критеріїв значущості. Оцінювання соціально-економічної ефективності програм зайнятості.	
	Тема 7. Особливості формування державних цільових програм у сфері гуманітарних послуг	4
	Необхідність узгодження цільових програм розвитку соціально-гуманітарних (неринкових) послуг. Методичні підходи до формування синергетичного ефекту державних гуманітарних програм. Розрахунок синергетичного ефекту реалізації програм в гуманітарній.	
	Тема 8. Методологічні основи експертної оцінки ходу реалізації державних цільових програм	4
	Організація та механізм контролю за ходом виконання соціально-гуманітарних програм. Система показників результативності виконання державних цільових програм та методи їх розрахунку. Регламентування порядку та методів здійснення експертної перевірки державних соціально-гуманітарних цільових програм.	
	Тема 9. Організаційні засади і механізм контролю за виконанням соціальних цільових програм	5
	Системний підхід до управління соціальними програмами. Удосконалення організаційного механізму управління соціально-гуманітарними програмами. Елементи та механізм реалізації соціальних програм розвитку.	
	Тема 10. Удосконалення програмного процесу бюджетування соціально-гуманітарної сфери	4
	Покращення механізму і процедур інституту державних цільових програм соціально-гуманітарного спрямування. Законодавче врегулювання механізму визначення пріоритетності фінансування державних цільових програм соціально-гуманітарних галузей. Забезпечення програмно-цільового планування державного бюджету.	

Всього	42
--------	----

8. Індивідуальні завдання

Індивідуальне завдання у вигляді реферату має на меті поглиблення, узагальнення та закріплення знань, які аспіранти отримують у процесі прочитаних лекцій та практичних занять навчання. Індивідуальне навчально-дослідне завдання робота складається з написання аспірантом реферату. Вибір теми реферату здійснюється кожним аспірантом індивідуально.

Під час написання аспірантом реферату необхідно дотримуватися таких вимог щодо його оформлення:

- завдання виконується комп'ютерним набором або пишеться від руки чітким, акуратним почерком на стандартних листках А-4;
- комп'ютерний набір здійснюється 14 кеглем у півтора інтервали, нумерація сторінок ставиться у правому верхньому кутку, поля : верх і низ 2 см., ліве - 3 см., праве 1 см.;
- на титульній сторінці вказується: назва теми, спеціальність, прізвище та ініціали студента, номер групи, назва дисципліни;
- в кінці роботи наводиться перелік використаної літератури, ставиться дата виконання роботи і підпис аспіранта.

9. ТЕМАТИКА РЕФЕРАТІВ

1. Реалізація державних цільових програм у бюджетній сфері України: тенденції і недоліки.
2. Індикатори фінансування соціально–гуманітарних цільових програм.
3. Створення комплексних програм розвитку.
4. Оцінка фактичного фінансування державних цільових програм за 2006–2010р.р. за напрямом „Соціальна політика”.
5. Оцінка фактичного фінансування державних цільових програм за 2006–2010р.р. за напрямом „Гуманітарна сфера”.
6. Оцінка фактичного фінансування державних цільових програм за 2006–2010р.р. за напрямом „Безпека життєдіяльності людини”.
7. Зміст і структура науково–технічної програми.
8. Структура обсягу реалізації пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки.
9. Основні пріоритети в реалізації програм соціально–гуманітарного спрямування в середньо– і довгостроковому періоді.
10. Основні цільові кількісні показники результативності виконання програмних заходів з розвитку людського потенціалу.
11. Оцінка пріоритетів функціонування програм соціально–гуманітарного спрямування.
12. Ранжирування соціальних програм за період 2011–2016 р. р. за основними напрямками.

13. Нормативні документи і їх зміст щодо оцінки бюджетних програм в Україні з людського розвитку.

14. Іноземний досвід оцінювання цільових програм.

15. Соціальні витрати і результати: зміст і структура.

16. Методика визначення ефективності соціальних програм.

17. Експертна оцінка державних соціальних програм на основі визначення критеріїв значущості.

18. Оцінювання соціально-економічної ефективності програм зайнятості.

19. Удосконалення організаційного механізму виконання державних цільових програм.

20. Основні показники результативності виконання державних цільових програм.

21. Методи здійснення експертної перевірки державних програм.

10. Методи навчання

На практичних заняттях відбувається детальний розгляд теоретичних положень навчальної дисципліни, формування вміння і навички практичного застосування шляхом індивідуального виконання поставлених завдань.

Самостійна робота аспірантів призначена для оволодіння навчальним матеріалом дисципліни у час, вільний від обов'язкових навчальних занять. Зміст самостійної роботи аспірантів складається з таких видів роботи як: підготовка до аудиторних занять, виконання практичних завдань протягом семестру, самостійне опанування питань тем дисципліни, підготовка до різних видів контролю.

11. Методи контролю

Для визначення рівня засвоєння аспірантами навчального матеріалу використовують такі методи оцінювання знань та умінь:

- поточний контроль (оцінювання усних і письмових відповідей на практичних заняттях);
- оцінка за виконане індивідуальне навчально-дослідне завдання (реферат);
- оцінка за самостійну роботу;
- підсумковий контроль.

12. Розподіл балів, які отримують аспіранти

Поточне тестування та самостійна робота			Підсумковий тест (екзамен)	Сума
Відвідування	Індивідуальне навчально-дослідне завдання	Поточний та модульний контроль	50	100
10	20	20		

Кредитно-рейтингова система оцінювання знань аспірантів спрямована на підвищення якості освіти і забезпечення на цій основі конкурентоспроможності

випускників Університету та престижу української вищої школи на світовому освітньому просторі, а також створення умов для гармонізації освіти до єдиного європейського та світового освітнього простору шляхом впровадження основних ідей, сформульованих Болонською декларацією та іншими документами Болонського процесу.

Кредитно-рейтингова система оцінювання знань аспірантів здійснюється на основі врахування відвідування занять, результатів поточного та підсумкового контролю за 100-бальною шкалою.

Бали за відвідування практичних (семінарських) занять. Максимальна кількість балів, яку аспірант може набрати за відвідування занять, складає 10 балів. Аспірант, який не відвідував заняття з поважних причин (хвороба, підтверджена медичною довідкою та звільнення з дозволу адміністрації) має право написати реферат з проблематики теми, яку він пропустив. У цьому разі аспірант не втрачає бали за відвідування. Аспірант, який без поважних причин, пропустив більше половини занять не допускається до іспиту.

Результати поточного контролю - бали за практичні заняття. Максимальна кількість балів, яку студент може набрати, складає 40 балів. Поточний контроль передбачає оцінку рівня знань та активності аспірантів при обговоренні питань практичних занять, результатів виконання завдань самостійної роботи тощо. Під час поточного контролю застосовуються такі методи оцінювання знань аспірантів як усне опитування, тестування, написання рефератів тощо. Упродовж семестру кожен студент повинен отримати не менше трьох оцінок. Знання аспіранта під час поточного контролю оцінюється за п'ятибальною шкалою: відмінно - 5, добре - 4, задовільно - 3, незадовільно - 2, відсутність знань (неготовність до практичного заняття) - 1 або 0. Середню оцінку обчислюють як середнє арифметичне усіх поточних оцінок (якщо кількість оцінок, одержаних аспірантом впродовж семестру є більшою за три). Якщо впродовж семестру аспірант отримав менше, ніж три оцінки, то його середня оцінка визначається як середнє арифметичне усіх поточних оцінок, поділене на три.

Іспит – це форма підсумкового контролю засвоєння аспірантом теоретичного та практичного матеріалу з окремої навчальної дисципліни.

Іспит як форма поточного контролю є обов'язковим для усіх аспірантів, він складається під час екзаменаційної сесії відповідно до затвердженого в установленому порядку розкладу.

Максимальна кількість балів, яку аспірант може набрати при підсумковому контролі, складає 50. Іспит проводиться лише у письмовій формі.

Екзаменаційна оцінка з курсу ДПРЛП складається із суми балів за поточний і підсумковий контроль та виставляється за такою шкалою (табл.1.).

Таблиця 1

Оцінка за шкалою ECTS	Оцінка за національною шкалою	Оцінка в балах
A	Відмінно	90-100
B	Добре	81-89
C		71-80

D	Задовільно	61-70
E		51-60
FX (F)	Незадовільно	0-50

13. Методичне забезпечення

1. Програма.
2. Семестровий план.
3. Методичне забезпечення проведення практичних занять.
4. Пакети контрольних завдань для перевірки знань з дисципліни.
5. Методичне забезпечення самостійної роботи студентів.
6. Критерії оцінювання знань і вмінь студентів.

14. Рекомендована література

Базова:

1. Закон України „Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України” від 23 березня //Відомості Верховної Ради України, 2000, №25, ст.195./ Режим доступу: <http://www.zakonrada.gov.ua>
2. Закон України „Про державні цільові програми” від 18.03.2004р.№ 1621-ІУ. //Відомості Верховної Ради України, 2004, № 25, ст.352/ Режим доступу: <http://www.zakonrada.gov.ua>
3. Закон України „Про державну статистику” //Відомості Верховної Ради України №2938-VI (2938-17) від 13.01.2011 р./ Режим доступу: <http://www.zakonrada.gov.ua>
4. Закон України „Про місцеве самоврядування в Україні” від 21.05.1997р.№280/97-ВР/Режим доступу: <http://www.zakonrada.gov.ua>
5. Закон України „Про Рахункову палату” від 11.07.1996р.№315/96/ВР./ Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>
6. Закон України „Про основи національної безпеки України” № 964-IV від 19.06.2003./Режим доступу: <http://www.zakonrada.gov.ua>
7. Конституція України. //Відомості Верховної Ради України-1996.-№30.- Ст.141. / Режим доступу: <http://www.zakonrada.gov.ua>
8. Наказ Міністерства фінансів України „ Про паспорти бюджетних програм” від 29.12.2002р.№1098. / Режим доступу: <http://www.zakonrada.gov.ua>
9. Постанова Кабінету Міністрів України „Про затвердження Концепції загальнодержавної цільової програми розвитку промисловості України на період до 2017 року” від 18.09.2007 р.
10. Постанова Кабінету Міністрів України № 1007 від 21 липня 2006 року „Про затвердження стратегій регіонального розвитку на період до 2015 року”
11. Аналіз сталого розвитку – глобальний і регіональний аспекти: моногр / Міжнародна рада з науки (ІСЗІ) [та ін.];наук. кер. М. З. Згуровський. – К.: НТУУ „КПІ”, 2010. – Ч.1. „Глобальний аналіз якості та безпеки життя людей”. – 282 с.

12. Аналіз сталого розвитку – глобальний і регіональний аспекти: моногр / Міжнародна рада з науки (ІСЗН) [та ін.]; наук. кер. М. З. Згуровський. – К.: НТУУ „КПІ”, 2010. – Ч.2. „Україна в індикаторах сталого розвитку”. – 280 с.
13. 15. Міжнародні стратегії економічного розвитку: Навч. посіб. / М.В. Жук, Т.В. Бауліна. – К.: Вид. ПАЛИВОДА А.В., 2006. – 348 с.
14. Економіка України: стратегія і політика довгострокового розвитку / За ред. В.М. Гейця. – К.: Фенікс, 2003. – 106 с.
15. Основи стійкого розвитку: посібник / За аг ред.. д.е.н., проф. Л. Г. Мельника. – Суми: ВТД „Універсальна книга”, 2006. – 325 с.
16. Борейко Володимир Іванович. Державне регулювання соціально-економічного розвитку (теорія, методологія, проблеми) / Національний ун-т водного господарства та природокористування. — Рівне : НУВГП, 2008. — 379с.
17. Буковинський С.А. Бюджет розвитку і пріоритети бюджетних інвестицій // Бюджетна політика у контексті соціально-економічного розвитку України. У 6 т. / Редакц. колегія: М.Я. Азаров (голова), В.М. Геєць, Ф.О. Ярошенко (заст. голови) та ін. Т.1. Пріоритети бюджетної політики та економічне зростання в Україні. — К.: Україна, 2004. - С. 242-245.
18. 21. Гальчинський А., Геєць В., Кінах А., Семиноженко В. Інноваційна стратегія українських реформ. — К.: Знання України, 2002. — 336 с.
19. Геєць В.М., Амоша О.І., Приходько Т.І., Александрова В. П., Близнюк В. В.. Державні цільові програми та упорядкування програмного процесу в бюджетній сфері / НАН України; Інститут економіки та прогнозування / В.М. Геєць (ред.). — К. : Наукова думка, 2008. — 384с.
20. Геєць В.М., Клебанова Т.С., Черняк О.І., Іванов В.В., Кизим М. О., Дубровіна Н.А. Моделі і методи соціально-економічного прогнозування: підруч. для студ. ВНЗ / Харківський національний економічний ун-т. — Х. : ВД "ІНЖЕК", 2008. — 396с.
21. Жаліло Я.А. Економічна стратегія держави: теорія, методологія, практика : [моногр.] / Я.Жаліло. —К. : НІСД, 2003. — 368с..
22. Лисяк Л.В. Бюджетна політика у системі державного регулювання соціально-економічного розвитку України: [моногр.] / Л. Лисяк. — :ДННУ АФУ, 2009.—600с.
23. Попович О.С. Науково-технологічна та інноваційна політика: основні механізми формування та реалізації/ під ред. Б.А.Маліцького. – К. :Фенікс, 2005.— 226с.
24. Стефанишин О. Теорія розвитку людського потенціалу національної економіки: навч. посіб. – Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2009. – 306 с.

Допоміжна

1. Стратегія економічного і соціального розвитку України (2004 – 2015 роки) „Шляхом європейської інтеграції” / За ред.. Гальчинського А.С. і Гейця В.М. К., Міністерство з економіки та питань європейської інтеграції України, К.: ІВЦ Держкомстату України, 2004. – 416с.

2. Україна: прогрес на шляху сталого розвитку. Інформаційно-аналітичний огляд виконання „Порядку денного на ХХ століття” / Б.М. Данилишин. – К.: ЗАТ „НІЧЛАВА”, 2002. – 218 с.
4. Гнибіденко І.Ф., Кравченко М.В., Новікова О.Ф., Орлатий М.К., Шкляревська І.Ю., Шкляревський Ю.О. Соціальний захист населення України: монографія / Національна академія держ. управління при Президентові України / В.М. Вакуленко (ред.), Михайло Кузьмович Орлатий (ред.). — К. : НАДУ, 2009. — 184с.
5. Грішнова О.А. Економіка праці та соціально-трудові відносини: підручник. — 4-те вид., оновл. — К. : Знання, 2009. — 391с.
6. Дєєва Н.М., Семенюк В.М., Чернигіна В.В., Кузьмін В.В., Хорошилов М.М. Бюджетне фінансування соціальних стандартів та послуг / Дніпропетровський національний ун-т / Надія Миколаївна Дєєва (ред.). — Д. : Видавництво ДНУ ; РВВ ДНУ, 2007. — 100с.
7. Звіт Рахункової палати за 2008-2010рр. — Режим доступу:http://www.as-rada.gov.ua/achamber/control/uk/publish/article?art_id=880817&cat_id=32826#_Toc161730631
8. Луніна І.О. Проблеми і перспективи розвитку системи державних фінансів в Україні/І.О.Луніна// Фінанси України. –2010.–№2.–С.3-13.
9. Мельничук В.Г. Незалежний державний фінансовий контроль в Україні та досвід зарубіжних країн // Фінансовий контроль. — 2002. — № 2. — С. 36.

15. Інформаційні ресурси

1. Бібліотеки:
 - економічного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка (Львів, проспект Свободи, 18);
 - Наукова бібліотека Львівського національного університету імені Івана Франка (вул. Драгоманова, 5, 17);
 - міські бібліотеки м. Львова: бібліотека АН ім. В.Стефаника (вул. В.Стефаника, 2);
 - Львівська обласна бібліотека (пр. Шевченка, 13).
2. Джерела Інтернет:
 - www.rada.gov.ua - сайт Верховної Ради України
 - www.kmu.gov.ua - сайт Кабінету Міністрів України
 - www.as-rada.gov.ua - сайт Рахункової палати України
 - www.ier.kiev.ua - сайт Інституту економічних досліджень та політичних консультацій
 - www.ukrstat.gov.ua - Державний комітет статистики України
 - www.oecd.org - Організація з економічного співробітництва і розвитку
 - www.worldbank.org.ru - Світовий банк
 - www.icps.kiev.ua - Центр перспективних досліджень.